

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Museu de Palamós (Cau de la Costa Brava) II.—
Palamosins! (Penya Palamós).— Des de mon «bu-
reau», Impressions d'un oficinista, per J. Mundet i
Perpiñá.—Núria, per F. Juanals i Dagas.—Retor-
nen les barques (poesia) per C. Pruneda i Balot—
Captard (poesia) per R. Ferrer Montplet.— No!,
per Lluís Jordà. — El bressol desert, (poesia) per
Joan Gelabert i Crosa.—Intima (poesia) per Josep
N. T.— Pels Cinemes. — Del Carnet Esportiu.—
De redempció (poesia) per Jaume Tuneu i Pol.—
Crònica Local.— Moviment del port
i Registre civil.

Preu: 50 Cts.

LLORÉNS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTOS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrè — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Francos de portes en toda España

Annarios Bailly-Baillièrè y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL

IBÉRICA

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeras

Plaça St. Jaume BARCELONA :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)

ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

COLONIA LOCIO FIJAPELO

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

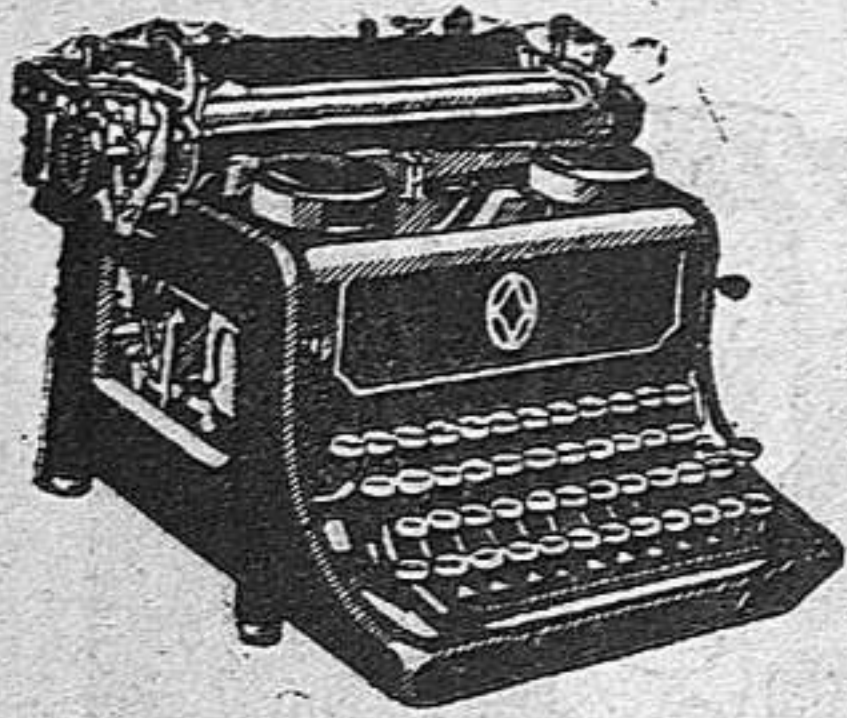
:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

La Màquina d'escriure

“Rheinmetall”

és la que pot oferir-li millors
garanties de perfecció i solidesa

DIPOSITARI EXCLUSIU: O. Lloréns Castelló — Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA
Telèfon Urbà n.º 242   Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

EMILI
NOYA

Instal·lacions
per aigua, gas i
electricitat.

reparacions
de Maquinària

Carrer Major

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Calle de Provenza, 203 - Barcelona

Museu de Palamós

(Cau de la Costa Brava)

A més dels quadros esmentats en el número anterior, i les escultures i fotografies que citarem a continuació, i que són d'exposició permanent, el Museu posseeix una important col·lecció d'obres en fulles soltes sense emmarcar encara, així com nombrosos àlbums de diferents escoles i variat contingut que són una joia pels ulls de les persones mitjanament cultes i fins de les que no s'han ocupat mai en coses d'art.

Totes aquestes obres però han de romandre al fons de l'armari-biblioteca, ja que no hi hauria espai ni lloc adequat per a tenir-ho com se mereix.

«Fira de Munich». Dibuix a la tinta, en colors. Autor R. Hesse.

«Dibuix». Autor Richard Klein.

Dibuix a la punta seca. «Inter arma silent Musae». (Quan les armes treballen les Muses callen). Autor S. Lipinsky, cedit per H. Sanner.

«L'últim plor d'una mare». Autor, J. Ferrer, de Palafrugell, cedit per l'autor.

«Organyà». Autor donador, J. Vila Puig.

«Dibuix a la tinta», (antic) Autor, J. Ll. Pellicer. Cedit per A. Pedregosa. 2 Ex - Libris. Originals de J. Triadó, cedits per H. Sanner.

Dibuix a la tinta, de F. Vidal. «Finestral de Corsà i Carrer».

Plan de Palamós, molt detallat. «Siti dels francesos en 1694», amb el nom dels oficials que comanaven les forces. Cedit per S. Oliver.

Plan de Palamós, en 1824. Cedit per J. Ramió.

«Entrada dels francesos a Palamós en 1808». Dues estampes, cedida una per D. Miret.

1 Fotografia de la festa de la primera pedra del moll de Palamós.

1 Fotografia del Palamós antic, cedida per F. Cargol.

9 Fotografies de la Costa Brava, cedides per son autor J. Bta. Camós.

3 Fotografies del Monestir de St. Pere de Rodes, cedides per l'«Ateneu Empordanés» de Barcelona.

1 Fotografia de la Volta de l'església de St. Pere de les Puel·les de Barcelona, cedida per J. Oller.

Escultura

«Testa de vell marí». Cedida per son autor M. Rocamora.

«Tors en bronze». Cedit per son autor G. Bechini.

«Taper clàssic». Alt relleu de J. Berga i Boada.

«Venus de Milo». Reproducció, cedida per H. Sanner.

«Apol·ló». Reproducció cedida per H. Sanner.

Obres sense marc

Quaranta vuit reproduccions d'obres mestres, en gran format, cedides per H. Sanner.

Onze caps de la terra, apunts del natural, per Brunet, cedits per O. Viader.

Cinc làmines il·lustrant «Bernardo del Carpio», cedides per O. Viader.

Onze làmines, de J. M. Xiró, il·lustrant «L'Atlàntida», cedides per J. Bta. Camós.

«Benedicció de la taula», cedida per O. Viader.

Ex-libris, original de R. Casals Bernis, cedit per l'autor.

Ex-libris, aigua-fort original de J. Triadó, cedit per l'autor.

Dues aquarel·les originals de M. Doménech, cedides per H. Sanner.

Dos dibuixos il·luminats, originals de J. Vergés, cedits per l'autor.

Dues estampes, fotogravats, de l'entrada dels francesos a Palamós en 1808, cedida la una per D. Miret.

«Veler», dibuix al carbó per E. Escobar, cedit per l'autor.

Set aiguaforts en color, i en sèpia, cedits per H. Sanner.

Tres caricatures, originals, de A. Costa Ferrer (Picarol).

Sis estampes japoneses, en paper Japó, cedides per Carbonell.

«Masies del Baix Empordà i Costa Brava», originals de F. Vidal.

«Mapa de les carreteres de Catalunya» cedit per Emili Joan.

«Mapa de la província de Girona».

Dos mapes corresponents a la fulla N.º 24 (St. Feliu de Guíxols) del servei del mapa geològic de Catalunya, cedits per Martí Tauler.

Albums i Llibres d'art

«Museo Europeo de pintura i escultura», cedit per R. Torrent, 2 volums.

«El arte en España», 6 Albums cedits per Ayesta, Marull, Laviña i altres.

«Exposition d'art français.» 1917, catàleg, cedit per J. Ayesta.

«Exposició d'art» Barcelona 1921, catàleg, cedit per R. Torrent.

- «Exposició d'art» Barcelona 1919, catàleg.
 «Album de Girona,» i
 «Album de St. Feliu de Guixols,» fotografies de Mauri, cedit per Ll. Barceló i Bou.
 «El Cau Ferrat», Album, cedit per H. Sanner.
 «Marycel», Album cedit per H. Sanner
 «Catalunya», Album per M. Urgell, cedit per H. Sanner.
- «Foment de les arts Decoratives,» 1919-1920, cedit per H. Sanner.
 «Museum», 3 volums, publicació, cedit per H. Sanner.
 «Los grandes pintores españoles», I. Zuloaga, cedit per H. Sanner.
 «Exposició Internacional d'art 1907», suplement de «l'Il·lustració Catalana», cedit per F. de A. Marull.
- LL. B.
- (Seguirà)

PALAMOSINS!

En les grans urbs, cada dia veiem el naixement d'allò que hom anomena «penyes». Són colles d'amics que s'agrupen amb finalitats idèntiques però amb ambicions distintes. Es una necessitat, més que una moda, donada la dificultat amb que hom ensopega a les ciutats massa grans, per a veure els amics o fer noves coneixences que siguin verament recomanables.

Nosaltres, els palamosins que per atzars de la vida ens trobem a la ciutat comtal, també hem volgut constituir la nostra penya, empesos pel desig de veure'ns sovint i enraonar companyívolament al voltant d'una taula.

Tenim molts projectes...! Qui no en té? El cas és que aquests projectes deixin d'ésser-ho algun dia per a convertir-se en falagueres realitats.

Tractant-se de jovent palamosí, no

us sorprendrà que haguem batejat la nostra agrupació amb el nom de la vila enyorada on hi tenim gairebé tots, éssers estimats i records inoblidables. «Penya Palamós» s'anomena la nostra penya, que també és vostra, per quan ha sortit de iniciativa d'uns fills d'aquesta vila tant simpàtica com ignorada, que, malgrat viure a Barcelona, són encara palamosins de cor, i l'han fundada pensant en vosaltres.

«Penya Palamós» vos adreça la més coral i afectuosa salutació i espera que qualche dia un, dos, tres palamosins, els que siguin, quan es trobin incidentalment a Barcelona, voldran compartir amigablement unes hores i faran acte de presència al café del teatre «Novetats», on ens reunirem tots els dissabtes després de sopar.

«PENYA PALAMÓS».

Josep Mundet (President), Josep M.ª Alvarez, Josep Colom, Ramón Colom, Francesc Cruz, Amadeu Juanals, Francesc Juanals, Robert Lladó, Josep Molla, Francesc Montaner, Andreu Oliveras, Enric Pagès, Faustí Pallí, Antoni Roger, Joan Roger, Oscar Ruensa, Roger Sitjà, Benet Corrent.

Col·laboració de la «Penya Palamós»

Des de mon «bureau»

Impressions d'un oficinista

Escrivent i «mec» (masculí de «me-ca») les dues formes més corrents del personal de despatx, poden encloure's en el mot oficinista. I un oficinista, què és? El considero un home sense vocació, caigut per art de màgia davant d'una taula amb els llibres de qualsevol casa al damunt, sobre els quals escriu semi-automàticament.

Díreu que semblant cas requereix determinada instrucció. No ho nego. Però si us heu fixat, altres de vostra mateixa instrucció han tirat per manyans, fusters, músics, etc., empesos tots per una vocació, una idea fixa, un amor als treballs pels quals estaven inclinats, malgrat llurs estudis. Els mateixos companys, ara oficinistes, tenien vocació pel seu *ofici*, si així pot dir-se? Recordo d'un que de primer volia ésser manyà; no li permeteren. Després farmacèutic; tampoc. Més tard va donar-se el cas d'una vacant al despatx d'un magatzem i aleshores li van permetre acceptar-ho. Qui li donà la vocació d'oficinista? Els pares, ja que'l privaren de les primeres inclinacions.

La carrera d'aquest *ofici*, aixís ideada, té la causa a voltes en la condició de la família, que considera rebutjables els altres a base de treball de mans i en canvi aquest el conceptúa *senyor* i més adequat pel seu mimat descendent, sense tenir en compte les condicions del mateix, quals queden

salvades amb una recomanació o influència que l'introdueix on desitgen.

Altres es deuen a escoltar masses consells i fins opinions nul·les sobre els treballs escolars, la majoria basats en la bona lletra del deixeble, fent creure que amb això sol se li obriran totes les portes. I quanta companyia més no es necessita!

Això fa que en les oficines s'hi vegi un personal nombrós destinat a vegetar, sense ambicions, esperant que caiguin els mesos. Uns, avalats per l'influència d'un principal, sense matar-s'hi per aquest sol fet; altres, perquè hi són sense necessitar-ho, i els demés, que s'han enamorat de llur lletra i no poden tenir aspiracions degut al seu camp limitat, no són més que uns veritables autòmats, copiant i copiant sense profit d'un cap de dia a l'altre.

Molts es creuen satisfets amb l'instrucció primària i una volta emplejats ja no es preocupen d'ampliar els seus coneixements. En canvi, s'ha d'aprendre molt de la realitat diària, analitzar-la en els mínims detalls i retenir l'experiència que per si sola s'ofereix per a que s'aprofiti.

Els que, sense vocació, volen encara no tenir-ne, és a dir, no frisar per una millora, són els postergats, foscos d'idees, sense iniciativa i reservats a les feines monòtones. Els demés, pocs, també acollits a aquest *ofici* sense vo-

cació, però captivats de que són al ball i han de ballar, és a dir, que ells mateixos són els que han de treure el màxim profit possible de la seva situació, aquests són els que s'especialitzen, que procuren adquirir més coneixements, principalment de les branques modernes de la ciència comercial, recollits de tractats escrits per tècnics reconeguts, i, malgrat estiguin entre la generalitat d'una secció, vé que són considerats i a la més petita avinentesa s'els situa en el lloc que per llurs mèrits els pertoca.

Respecteu les vocacions; no les torceu, compliu-les. I si pels atzars de la vida agafeu altre ofici del que potser haurieu preferit, sigui el que vulgui, lliureu-vos-s'hi en cos i ànima a fi de perfeccionar-vos treballant amb el cap i les mans a la vegada i anar de millora en millora. No us faci por l'estudi, malgrat tingueu l'existència assegurada. Recordeu que la ciència a penes serveix per a fer-nos veure l'extensió de la nostra ignorància.

JOSEP MUNDET PERPIÑÀ

Barcelona, Febrer de 1930.

Col·laboració de la «Penya Palamós»

NÚRIA

Verge de la Vall de Núria
 voltada de soletat
 que immòvil en la boscúria
 i en vostres vestits daurats
 oïu l'eterna cantúria
 del vent i les tempestats;
 Verge de la Vall de Núria
 a Vós venen les ciutats.

MARAGALL

Fa poca estona que és clar. Una boira suau, amb reflexe de vidre esmerilat, tanca l'horitzó a poca distància. Per curta estona s'interromp la nevada que, fa dos dies, cau amb la flonjor del borriçol.

Des de la finestra de la nostra cambra podem abastar els caramulls de glaç—estalactites de cristall puríssim—que festonejen la barbaçana de la teulada, sobre la qual hi ha un gruix de més d'un metre de neu.

Els raquítics arbres del jardí són coberts gaire bé per la catifa acotonada.

Es hora d'anar a missa. El metall de les campanes té un só de plom, que es sosté en l'atmòsfera espessa. La dependència del Santuari, calçada d'esclops, se'n va a adorar la Verge Solitària. Uns excursionistes que els segueixen, marquen uns solcs profonds amb els eskis, en el sòl de blancor d'armini.

Uns gossos-llops que s'empaiten i es revolquen panteixant, s'espanten a la fressa sòrdida que ha fet, al desplomar-se d'una teulada, un pa de neu.

La major part de les cel·les del Santuari tenen les finestres obertes, malgrat la fredor que vé de fora, i en cada finestra s'hi veu la figura d'un

rodamón que mira al lluny, cap a les Gorges. Es que ha sortit la primera caravana que empren el retorn. A la poca estona surt la segona, i la tercera, i la quarta i van sortint caravanes i colles. Ningú vol quedar-se sol per a baixar les Gorges. Ha caigut massa neu per a aventurar-s'hi sense ésser en gran nombre.

Quan sortim nosaltres, s'ha tornat a posar a nevar. Amb prou feines veiem als que van davant nostre, amb tot i estar a poca distància.

Mentre estem en la Vall, els eskis llisquen, encara que pesats, però un cop arriba la pujada del Turó d'en Riba, hom prefereix dur-los a l'espatlla que als peus. No és tan cansat ni tan perillós. La pujada és fadigosa.

Un moment que la cortina de borri-sol que cau no és tant densa veiem tota la Vall de Núria fins al boquet de la Verge, al començament de la Vall de Nou Creus. Es d'una bellesa incomparable. Les construccions del Santuari cofades de blanc, la terra blanca, la boscúria blanca, blanc també, el riu Núria, que està glaçat; en fi, tot d'una blancor tant immaculada que cega la vista. Però ha sigut fugaç aquesta visió. Torna ésser espessa la nevada.

Quan som a dalt del Turó d'en Riba, ens topem amb una colla que desisteix en retornar, i ens diuen que la primera caravana que ha sortit, la trobarem avans d'un quart d'hora. Efectivament, a la poca estona veiem una llarga corrúa que, com a llarga cadena humana, de quatre centes anelles, zig-zagueja per la vessant dreta de la Gorja.

Veiem des del nostre lloc, als cap-

davanters de la cadena com treballen per a obrir pas entre la neu; és feina lenta, avancen a força de braços.

Estem aturats i els peus i les mans s'ens glacen. La neu cau espessa i quan no neva bufa el torb que aixeca una polsaguera de partícules glaçades que es claven a la cara com a milers d'agulles.

Estem en un lloc fals a causa de la molta neu tova que hi ha caigut i tenim por d'una allau. La nostra por augmenta quan veiem a l'altre vessant de Gorja, que s'esllavissa una grossa capa de neu.

Es parla ja de tornar enrera, quan una Hurra! formidable ens treu a tots de la depressió d'ànim en que havíem caigut. Es que els capdavanters han lograt passar el Pont dels Tres Molins. Això representa poguer tornar a casa avui mateix, car a partir d'aquest pont, ja tot és camí marcat.

Ara avencem amb rapidesa, relativament però. Passem a frec del Riu Núria que s'escorra, entre glaç pel fons de la Gorja. Arribem a la Qua de Cavall, que està força glaçada. Ja no neva, però, encara de tant en tant, el torb fa de les seves. Es veu que a la nit ha bufat de ferm perquè hem trobat dos pals del telèfon trencats.

Ja som al Salt del Sastre. Aviat haurem atravesat el Pont de Cremalt que veiem als nostres peus.

Sembla, ara, que tinguem ales, als peus. Tots volem arribar a temps a Ribes per a agafar el tren.

A Caralps, tot el poble és a esperar-nos. No es creien que poguéssim baixar amb la tampesta de neu que hi ha hagut.

F. JUANALS I DAGAS

Captard

Ensagnosat, el dia s'estimbava
dintre el penyal, ignot de l'horitzó
i un clap d'aram que a l'infinit deixava
embolcallava el sol, com un nadó.

I gemegant es mig partí l'entranya
la terra que es perdia en la foscor
i un esgarip, talment de fera estranya,
feu estremir les cimes de dolor.

I esquellejant, baixaven els remats
cançats de botre ja per els penyals
i espai amunt, pujaven reposats
els planys corpreneadors dels cloquerals.

Les xemeneies, amb fum que el vent desfeia
semblaven incensers, brandants recels,
tot emboirant la lluna que somreia
en mig la floridissa dels estels.

Arbúcies.

RAMON FERRER MONTPLET

Retornen les barques

Ja retornen les barques de pesca
vers la platja deserta i tranquil·la;
semblen gojes de faula qu'es banyin
amb l'or d'aquesta hora ponentina.
Venen majestuosament cofoies
del fruit qu'en llurs entrayes hi brilla,
la mar—amant de totes les hores—
llurs flancs arruixa i acarícia,
les aus marines passen i xisclen
com envejoses d'aquells blancs cignes,
i el ventijol murmura corrandes
i besa el velam que joíós s'infla,
i elles les barques, indiferentes,
llisquen camí de la platja humida.

CASIMIR PRUNEDA i BALOT

NO!

Certament, una de les coses més llastimoses que hi ha, és la incomprensió deliberada.

En el nombre corresponent al mes de desembre, d'aquesta revista, apareix un article signat per Josep M.ª Guardia, en el qual sembla que es volen refutar alguns extrems d'un article nostre aparegut en aquestes mateixes columnes, fa algunes setmanes. (1)

L'articulista, tot i volent-nos atacar amb la seva deliberada incomprensió, no fa sinó posar-se rotundament, indiscutiblement, al nostre costat. Ara que—i això és dolorós de dir-ho—l'articulista, en dir que nosaltres, en el nostre article al·ludit, hem «sabat apariar de tal forma les idees de l'autor de l'article «Matière de la joie» al nostre criteri, a la nostra voluntat, que fem veure que avui la *immensa majoria* de la nostra joventut és atrofiada...», ens demostra clarament, que ha llegit amb una atenció no gaire profunda el nostre article. Ens plauria molt de saber on ha trobat que nosaltres diguéssim que el sector de joventut abúlica sigui la *immensa majoria*. Precisament, el nostre optimisme—com ja deixàvem ben clarament expresat en l'article en qüestió—ens ha dut sempre a parlar de la joventut que treballa i pensa. Fou per una causa purament accidental (la publicació de l'article de Georges Bourguet) (2), que parlàrem del sector de joventut que *no viu*, en el sentit metafòric de la paraula.

Josep M.ª Guardia, en retreure el paràgraf «Un *meritori* de quinze anys...», oblida completament la lògica. Un minyó, als quinze anys—tor-nem a afirmar—no ha d'ésser tancat a una oficina. Un minyó, als quinze anys, ha de tenir encara camp lliure i cel ample, i encara ha de pensar en l'estudi. La Sagrada Bíblia ens parla de com hem d'estimar la sabiduria abans que res més (3). I el nostre més elemental raciocini ens diu que, a ésser possible, no hem de portar tan aviat la jovenall a al treball. Rousseau, en el seu «Émile», volia que l'edat d'estudiar fermament *no comencés* fins molt després dels quinze anys.

Es clar que, com dèiem en el nostre article, això no sempre és possible; i ja assenyalàvem les principals causes i el principals remeis a això que nosaltres no vacil·lem a qualificar de «mal». Mai no arribarem a creure que un jove sense estudis pugui esdevenir superior a un que n'hagi cursat. Ho creiem evident. Ara, que ací hi han uns altres factors que contribueixen a la formació d'aquesta anomalia que presenciem tan sovint i de la qual Balmes (4) assenyalava les causes. Aquesta de què parlem, és el cas d'un instruït vençut i d'un ignorant victoriós. Recomanem a l'amic antagonista la lectura d'aquest capítol de Balmes.

I és després d'això, que Josep M.ª Guardia deixa les seves errors i es posa al costat nostre, en parlar d'aquestes simpàtiques biblioteques obres, d'aquests eficaços centres culturals integrats per obrers i empleats de totes classes i categories, de les

quals institucions hem parlat tant i tant, nosaltres mateixos, aquests darrers temps, en diversos diaris i periòdics comarcals. I és cosa claríssima que si nosaltres havíem parlat tan favorablement d'aquesta gran part de joventut aplegada al redós de tan innombrables centres i institucions de bona mena, no podíem mai admetre que *la immensa majoria de la joventut fos atrofiada*.

Continuem creient—i l'article de Josep M.ª Guardia no ha fet sinó afermar-nos una volta més en la nostra opinió—que la joventut actual està dividida—per dissort—en dues grans parts: la joventut que *viu* realment, i la joventut atacada d'inèrcia. I aquest defecte de la segona part no pot ésser guarit—o ni tansols corregit—tan fàcilment com sembla.

Bernard Shaw—el conegut escriptor anglès—, una vegada digué que ell avorria la idea de formar l'enteniement d'un infant. El seu acarnissat adversari, G. K. Chesterton, li respongué: «En un cas així, valdria més que Mr. Bernard Shaw es pengés, per tal com avorreix una cosa inseparable a la vida humana (5)».

Abordant la qüestió del foment d'entusiasme, l'articulista es mostra l'home més sortós del món per tal com—segons diu ell—en tots els llocs on ha intervingut, no ha trobat sinó gent optimista, entusiasta. Nosaltres no hem estat tan sortosos, per tal com en tots els llocs on hem intervingut, hi hem trobat, en una proporció gairebé igual, esperits optimistes i esperits pessimistes. I nosaltres, en l'article en qüestió, clarament ens referíem a aquests últims. El Sr. Guardia no s'hi deu haver fixat.

Una vegada més insistim en la nostra tesi que cal fomentar l'entusiasme a ultrança. Quan el nostre antagonista diu que això ens duria a un embús d'idees i de criteris, ja comença lògicament, a reconèixer que no és cosa corrent un gran entusiasme. Reconèixer això, és una completa contradicció al que ell diu una mica més avall del seu article.

I en repetir, nosaltres, que cal infiltrar més entusiasme i més optimisme, pensem que així no seria tan corrent el cas d'aquell instruït vençut i d'aquell ignorant vencedor de què hem parlat abans, la qual cosa vol dir que l'estudi no és suficient, per profund que sigui, a obrir-se pas a la vida. Cal l'entusiasme. I si no es fomenta l'entusiasme, si no tenim les multituds entusiastes, què voleu fer, aleshores, amic? Aquests aniran contagiant els altres...

Aleshores preguntareu: «Què cal, per a fomentar l'entusiasme?». I respondrem: Fer comprendre als pares la necessitat inexcusable d'una orientació professional general. En un article nostre (6) publicat fa uns mesos en un diari de Manresa, parlàvem d'això i dels avantatges que reporta. Hi ha una sentència de Ralph Albers-ton que ens sembla molt adient al nostre cas: «La joventut hauria de tenir una gran perspectiva del camp de les vocacions, i no simplement anar a parar a una posició convenient o accidental». I Frank Parsons, en un llibre d'orientació bellíssim (7), diu: «Cap pas no hi ha tan important en la vida, a no ésser l'elecció de marit o de muller, com l'elecció de la vocació».

I és evident: l'home que treba-

lla en una cosa que li plau, en un ofici vers el qual ell sent amor, treballa amb entusiasme. Digueu-me si hi ha gaires meritoris que treballin amb entusiasme sincer. Generalment, tots ho accepten com una obligació, com una càrrega que cal acomplir; i el treball, més que una obligació, més que una càrrega, es la finalitat humana, és el compliment d'una orde divina (8) que no perquè sigui una orde hagi d'ésser una càrrega, per tal com Crist ens digué: «El meu jou és suau i la meva càrrega és lleugera». I, en canvi, trobem innumerables persones que blasfemen de llur honorable condició de treballadors. ¿No són aquests, els pessimistes? ¿No manca, doncs, optimisme, entusiasme?

I pel que fa a les lleis—de les quals parla amb tant d'afecte l'articulista—aquestes s'elaboren segons els

temps i segons els homes. El que cal, és que els Estats i les famílies es preocupin força de l'educació general, de l'orientació professional ben entesa que és la base de l'optimisme i de l'alegria i de l'amor en tots els homes de totes les nacions. Si un dia arribéssim a obtenir això, ¿creieu que necessitariem res més? Creiem que no!

LLUIS JORDÀ

(1) «El veritable camí de la vida»; *Juvent d'ara*, núm. 120, 7 de novembre 1929.

(2) «Revue de Catalogne»; Marsella-París, agost de 1919, pàg. 289.

(3) Prov., I, 7; II, 3; VII, 4.

(4) «El Criterio», XXII, 6.

(5) «What is not right in the world», IV, 6.

(6) «La vocació de l'infant»; *El Pla de Bages*, Manresa, núm. 7620, 24 de setembre de 1929.

(7) «Choosing a Vocation», I, 1.

(8) Gèn., III, 19.

EL BRESSOL DESERT

El bres de la cambra
desert ha restat;
l'infant que guardava,
la Mort l'ha robat.
Les clares rialles
ja s'hi han apagat;
les mans amoroses
també l'han deixat!
Quatre albes rosetes
l'han tot perfumat;
per sobre llençades
ja s'hi han mustigat;
la rosa més bella
se l'han emportat!...

El gos a la cambra
com sempre hi ha entrat;
de sobte es detura
atemoritzat,
que hi regna un silenci
que fa feredat...
Per fi al bres s'atansa
com te acostumat,
mes, ai que no hi troba
l'amic enyorat!...
Hi veu sols les roses
que s'han ja esfullat;
la rosa més bella
se l'han emportat!...

JOAN GELABERT i CROSA

Ínfima

A María del Carme T.

Jo l'he buscat camins enllà, vora les prades
on la natura en primavera es veu florir;
jo l'he buscat aquell amor que dóna vida,
aquell amor que refà el cor i el fa gaudir.

Jo n'he buscat, frissós, pels pobles la doncella
de riure cast i de mirada que encisés:
jo l'he buscat en nits de plata, quan estrelles
han inspirat poetes i cantaires d'alló més.

Jo l'he buscat en ple hivern quan somniava
vora la llar, sota l'escalf del brasê encés
i l'he buscat en ple estiu quan la vesprada
repòs al cos em regalava amb dolç oreig.

I el somni dolç que la meva ànima amb racança
veia molt lluny perquè es posés al seu abast.
avui: quin goig, encara ploro d'alegria!
uns ulls m'han dit,—no busquis més, ja l'has copsat.—

Uns ulls, que'ls aimats llavis no's movien
i el goig de tant intens n'era callat;
uns ulls, que un SI no's diu sols amb paraules
si el cor tremola bo i vessant felicitat.

JOSEP N. P.

Barcelona, Gener de 1930.

PELS CINEMES

TEATRE CARMEN

«MANDRÀGORA»—Intèrprets: Brigitte Helm i Iván Petrovich.

Interessant producció alemanya, d'un caire original, quin argument es surt de les normes corrents, abordant una qüestió moral de gran transcendència. Bona tècnica, bona distribució de llum, bons *décors*. Brigitte Helm està indicadíssima en el paper de *Mandràgora*, essent son temperament artístic molt d'acord amb les qualitats exigides per l'invulgar personatge que encarna. Es un drama de tesi digne de veure's.

«LA LEGION DE LOS CONDENADOS»—Intèrprets: Fay Wray y Gary Cooper. Director William Wellman. («Paramount»).

L'argument es desenrotlla entorn d'uns fracassats, per a qui la vida no té atractiu. Buscant una mort lliberadora, rivalitzen en els perills de l'aviació a la guerra, portant a cap proeses heròiques. La fàbula sentimental està ben tramada, les vistes aèries hàbilment obtingudes, bona fotografia i una excel·lent interpretació fan d'aquest *film* una bona producció «Paramount» sense ésser cap pel·lícula extraordinària, ni tenir punt de comparació, naturalment, amb «ALAS», la millor pel·lícula d'aviació.

«LOS CUATRO DIABLOS»—Intèrprets: Janet Gaynor i Charles Morton. Director F. W. Murnau. («Fox»).

Els gastats tòpics de la vida de circ es repeteixen en aquesta pel·lícula, amb els personatges de consuetut. Mes encara que l'argument sigui desprovist de novetat, Murnau no s'ha deixat portar per les suggestions que brinda l'ambient del circ—trapeçis, *ecuyères*, fieres, pallaços—i sense cap tècnica aparatosa ni recursos artificiosos, es limita a seguir fidelment la vida dels personatges, conseguint amb la màxima senzillesa la màxima emoció.

Charles Morton, Janet Gaynor, Barry Norton i Nancy Drexel fan els quatre artistes, que després d'una vida d'explotació i de sofriments logren una posició; Mary Duncan, una *vamp* perfecte; J. Farrell Mc Donald, el pallaço generós i Anders Randolph, el direc-

tor de la *troupe*, mereixen els més càlids elogis per llur depurada interpretació.

«EL AYUDANTE DEL ZAR»—Intèrprets: Carmen Boni i Iván Mosjoukine. Director: Wladimir Strichewsky. («Centrale Cinematographique»).

Si bé en les primeres parts la pel·lícula és interessant i ben portada, cap al tercer rotllo l'acció es fa difussa i perd interès, que decau del tot davant de les inacabables escenes en les que es delibera la inocència del protagonista. Algun tros còmic posa una nota alegre en el monòton i pesat desenrotllament de la cinta, que en molta menys extensió hauria pogut passar. La tasca de Mosjoukine és bona. Te grans condicions d'actor. Carmen Boni sens gaire relleu, molt discreta. Georges Seroff, fa un general inimitable. Presentació i fotografia magnífiques.

ECONOMIC CINE

«RIE PAYASO, RIE...»—Intèrprets: Loretta Young i Lon Chaney. Director: Herbert Brenon. («Metro-Goldwyn»).

El tema del *clown* enamorat que veu com la seva aimada ha d'ésser d'un altre i ha d'amagar el seu dolor entre les rialles grotesques amb que ha de divertir al públic, no és certament nou; però Herbert Brenon, sabé treure'n partit i presentant-lo bé el feu interessant. Lon Chaney compregué be la psicologia del personatge, encara que el seu treball és en general empalagós i sensibler. Loretta Young, Nils Asther i Gwen Lee estan be.

«EL MEJOR CABALLERO»—Intèrprets Norma Talmatge i Gilbert Roland. Director: Roland West. («United Artists»).

Es una veritable llàstima que a una artista del talent dramàtic de Norma Talmatge se li fassin viure arguments tan faltats de verosimilitut i tan efectistes com aquest, quina acció descorre en el fantàstic país de Green-shore. Lo que podria ésser una bona pel·lícula passa a ésser una menys que mitjana producció, quin mèrit més rellevant és el perfecte treball de Norma i Luis Alonso l'excelent actor espanyol, que en poc temps ha assolit una fama ben merescuda.

«EL LEGADO TENEBROSO» — Intèrprets: Laura La Plante i Creighton Hale. Director: Paul Leni. («Universal»).

«EL LEGADO TENEBROSO» és una demostració de com un argument estrafalari pot fer una bona pel·lícula. L'obra és adaptació de la coneguda novel·la «El gato y el Canario» i en la versió fílmica s'han cuidat tots els detalls, tinguent en compte en no fer una d'aquelles obres truculentes i de gust pèsim que anys enrera transtornaven els cervells infantils. Paul Leni, que dirigí també «EL HOMBRE QUE RIE», donà mostres de sa gran penetració i de son esperit subtil i agut. Integren el repartiment que és immillorable, la deliciosa Laura La Plante, Creighton Hale, el memorable Gameson, i els coneguts A. E. Carew, Gertrude Astor, George Siegmann, Forrest Stanley, Tully Marshall i altres.

«EL DESIERTO DE LA SED» — Intèrprets: Mary Nolan, John Gilbert i Ernest Torrence. Director: William Nigh. («Metro-Goldwyn»).

Una bona producció de la «M. G. M.». La major part de l'acció descorre en el desert africà, donant una perfecte impressió de les

àrides extensions de sorra, i del que és el turment de la sed. Totes les difícils escenes de la cinta són aconseguïdes amb perfecció admirable i amb el màxim de verisme. L'assumpte és lleuger, però no falt d'emoció, i és fa interessant de seguida. John Gilbert demostra una vegada més ses grans qualitats d'actor; Ernest Torrence en un dels seus acostumats papers de *traïdor simpàtic* i Mary Nolan, una bella i expressiva figura, formen el triumvirat al voltant del qual gira l'acció.

«INFIERNO DE AMOR» — Intèrprets: Olga Tchechowa i Hans Stüve. Director: Carmine Gallone. («Films Cosmograph»).

Pel·lícula gris, anodina, de lentíssim desenrotlló i escasses qualitats artístiques. Olga Tchechowa no sembla la mateixa artista que en «MOULIN ROUGE» ens oferí una brillant creació, tant mal aprofitat és el seu treball en aquest *film* abrumador i sense una espurna d'art cinematogràfic. L'assumpte és també força dolent, i tot acusa una deplorable incompetència en lo que atany a direcció i tècnica.

JOAN DEL MEGAFON

Quant
seràs
meva

Tu qu'ets la bona, tu qu'ets l'hermosa,
tu qu'ets la gràcil, tu qu'ets l'alosa,
tu qu'ets un àngel quan rius i cantes
i em fas somriure mentres m'encantes,

seràs més dolça quan seràs meva:
tindràs ma gràcia dintre la teva.
Seràs més alta que l'alba pia;
gèrmen de vida dins ma agonia.

Seràs com l'arbre que té en ses branques
sútil florida de glòries blanques;
seràs la dea, polsant la lira,
que del Cel porta dolça guspira.

I quan arribi després la lluita
l'essència viva de nostra fruita,
portant als braços el goig de mare,
seràs més bella, seràs més clara.

RAFEL VILÀ BARNILS

Del Carnet Esportiu

EL CAMPIONAT GIRONI

Dia 19 Gener.

C. D. Cassà 1 — Palamós S. C. 4

El darrer partit de Campionat jugat entre ambdós equips, finalitzà amb la victòria dels palamosins els quals, sigui dit de passada, feren una bona actuació i portaren a cap una noble partida, seguint molt aplaudides les bones jugades que's van registrar durant el curs del match.

Als pocs moments d'iniciada la lluita apuntem el primer punt del Cassà, que, per lo ràpid, agafà desprevinguts als nostres i amb la indecisió del porter que feu penetrar la bala al marc sens saber com. A partir d'aquest gol, els palamosins apretaren de ferm i aconseguiren dos gols obra de Valls i Passarrius. Aixís acabà el primer temps.

A la segona part els palamosins lograren dos gols més, un d'ells de penalty molt ben executat per Colomer i el darrer entrat per Badosa.

L'equip guanyador era:

Torrent; Ribera, Colomer; Robau, Company, Vilata; Napoleó, Valls, Badosa, Passarrius i Amatller.

Distingint-se la davantera especialment Passarrius. La mitja complí bonament i de la defensa el millor Colomer.

Del Cassà feren un bon partit el porter i

defenses aixís com el mig Gruart.

L'arbitratge força imparcial i encertat.

***

COMENTARI BREU

Després de l'empat entre el Farnés i el Figueres, aquest quede proclamat campió provincial de la Lliga Gironina. Tretes amb aquest empat totes les possibilitats d'esser-ho el Palamós, aquest, encarque en el proper partit surti vençut de La Bisbal, ocuparà el segon lloc en la classificació. L'empat entre bisbalencs i olotins fa preveure la posició de tercerista al C. D. Farnés, lloc que creiem que amb els dos partits que li manquen li será atorgat. Les demés posicions no són encar prou clares i el lloc de cuista se l'emporta el Cassà, que ha vist com transcorria el torneig, marcant tant sols un punt.

Aixís, doncs, la puntuació és actualment com segueix:

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
U. S. Figueres	12	8	3	1	30	11	19
Palamós S. C.	11	8	0	3	29	27	16
C. D. Farnés	10	5	1	4	22	16	11
La Bisbal	10	4	2	4	17	22	10
Olot F. C.	9	3	2	4	20	11	8
La Escala	9	3	1	4	25	22	7
Cassà	10	0	1	9	9	45	1

A. CROSA

De Redempció

A Mossèn Jaume Collell

La llum de redempció no s'ha apagada tenint qui de la llàntia vetlla el flam; el flam que dona escalf a l'alenada que esquivia tota mena de boiram.

La boira de l'oblit que en la clotada cobria de frets y gebres el brancom, apar que la claror l'ha transportada ben lluny per qué no geli el verd fullam.

Les fulles que d'amor neixen sinceres, regades per les roines vertaderes s'aixamplen i teixeixen un teulat; i a l'ombra s'hi xopluga Catalunya que, amb santa virior i llei, empunya les armes que els Grans Mestres li heu donat,

JAUME TUNEU i POL

CRONICA LOCAL

L'«Associació de Música» celebrà el tercer concert del curs actual el dia 30 de gener, confiat al famós Quartet vocal «Lel» integrat per la Sta. Pokrovsey, soprano, i les senyores Ornova-Jouk, mezzo-soprano; Choumovsky, contralt, i Rafalova, contralt.

El programa, amb la quasi totalitat d'autors russos, fou admirablement interpretat per les gentils cantaires, deixant a la ben nombrosa concurrència en extrem satisfeta de la vetllada.

Les primera i tercera parts del programa van ésser cantades, i la segona anà a càrrec de les Sres. Ornova-Jouk (cant) i Choumovsky (piano).

En acabar, foren totes merescudament ovacionades amb insistència per la seva arrodonida labor.

***

En el moll comercial, fa pocs dies, en començar a la tarda la descàrrega de moresc del vapor grec «Tassos», es trencà el puntal d'una grua, caiguent damunt l'obrer encarregat del govern de la mateixa i el matà en el acte.

El dissortat obrer, anomenat Joaquim Crosa Pellicer (A. C. S.) deixa esposa i sis fills petits.

La desgràcia ha estat molt sentida.

Com a condol, durant les hores del enterament quedà sospès el tràfec al moll, i assistiren al acte tots els obrers de descàrrega i les tripulacions dels vaixells anclats en el port.

***

Per involuntari oblid deixàrem de fer constar al seu degut temps el traspàs del conegut palamosí En Modest Roca Mauri, ocorregut en una clínica barcelonina a rel d'una operació quirúrgica. (A. C. S.) Va ésser un dels primers en donar al suro una aplicació diferent de la que durant tants anys se l'hi havia donat amb els taps, i es destacà com a eminent realitzador de tre-

balls artístics amb aquesta matèria. La seva obra mestra fou un bellíssim quadro de grans dimensions que mereixé la màxima distinció en diferents importants Exposicions.

Les seves obres estant en sa totalitat en mans de particulars, i és llàstima; doncs no pot tothom així fruit de sa bellesa. ¿No seria possible veure'n una, tant sols, en el nostre «Museu de Palamós» (Cau de la Costa Brava) com a record d'aquest artista palamosí?

***

Continúa actuant en el «Teatre Carmen» la companyia de Marian Beut. Entre altres obres ha posat en taules *Marina*, *Las Carcelleras*, *Torear por lo fino*, *El niño judío*, *Cha-teau Margaux* i *El santo de la Isidra*. La concurrència més que regular.

***

Una brigada d'obriers està anivellant el solar que deuràn ocupar les futures Escoles. No sabem si aixó vol dir que estem de cara ja al començament definitiu de les obres. D'ésser aixís, ho celebrariem.

***

Subvencionats amb 200 pessetes per nostre Magnífic Ajuntament, una secció d'alumnes de l'escola nacional graduada de nois acompanyats de llurs mestres visitaren l'Exposició de Barcelona. Efectuaren l'excursió en autobús en un sol dia, i malgrat el curt espai de temps els petits excursionistes tornàren ben contents i meravellats de les belleses copçades.

***

El Carnestoltes es comença a bellugar. Diumenge passat en el «Centre Republicà» i en «El Port» es celebràren balls de disfresses essent molt concorreguts ambdós. Una de les orquestres, seguint tradicional costum, feu *la passada*, tocant airotes marxes per els carrers de la vila per tal de recollir jovent per a la seva sala. Enguany promet ésser quelcom animat i per a diumenge vinent hi

ha anunciats lluíts balls, que naturalment, deuran ésser-ho.... si el temps no hi diu la contrària.

***

Després d'una tanda de dies esplèndits, incloint-hi el de la festa de la Candelera, la fret viva ens torna visitar. Sembla com si volgués confirmar la dita: «Si la Candelera riu....»

***

Lliçons particulars.—Francés, mecànografia, teneduria, dibuix, pintura, lliçons de cultura general, etra.—Classes especials per a senyoretetes.

Per a informes: Enrajolat, 12.

***

Els dos cinemes locals han augmentat en 10 cèntims el cost de les entrades. Pel que fa referència a la vàlua dels programes, hem de fer constar que, al menys per ara, es rivalitza a millorar-los. S'han projectat pel·lícules bones, pero també d'altres que després hem vist aprovades «amb observacions» per la crítica de la capital.

I ara que parlem de cinemes ens vindrà a tomb dir que trovem be que s'augmentin els preus i que es procurin equiparar als que es paguen en les capitals, doncs el cine no es cap article de primera necessitat, però sí que no trovem ja tant bé que al mateix que els preus no s'equiparin les condicions de calefacció i orquestra de que tant mancats estant nostres cinemes.

***

Es vé parlant de l'establiment d'un nou hotel en la nostra vila. Hom diu també que serà en el local que ocupa actualment la societat «Centre Econòmic».

***

En l'església parroquial han estat col·locats dos artístics rossetons de vidres de colors. un damunt la capella del Roser i altre sobre la de la Puríssima, donats per el mateix generós feligrés que costejà temps entera el col·locat sobre la capella del Sagrat Cor. També des d'un temps a aquesta part, ha augmentat el número de bancs que en substitució de les cadires venen col·locant-se, i tot aixó fa que l'aspecte interior de nostra parroquial millori visiblement, lo qual molt ens plau fer constar,

***

Morí el passat dijous la Sra. Josepa Bonet Matas, Vda. de Nadal, als 77 anys d'edat. També traspassà la Sra. mare del conegut empresari En Francisco Conchs. Rebin llurs atribulades families nostra sentida condolença. (A. C. S).

***

Moviment del Port

Mes de Gener

VAPORS NACIONALS

Cabo San Vicente, Freixas 3, (6 vegades), *Arriluze, Iturri-Ripa,* (2 vegades), *Cervera, Cabo La Plata, Cabo San Martín, Vilafranca, Cabo Corona, Ciutat de Tarragona, Berga.* Total: 11.

VELERS NACIONALS

San Sebastián, Ramona, Fernando Gasset, Cervol 2.º, 2.ª Carmencita, Virgen del C. Pastora, Virgen del Remedio. Total: 7

VAPORS ESTRANGERS

Nereide, Mariu, Astero, Doride, Recca, italians. *Hendi,* holandés. *Carpio, Kepurkhal,* Canó, anglesos. *Yalza,* nordamericà. *Thassos, Delphin,* grecs. *Pluto,* alemany. Total: 13.

VELERS ESTRANGERS

Lilli G., Renato, italians.. Total: 2.

***

Registre Civil

Mes de Gener

Naixements: Rosa-Maria Tauler Ripoll; Joan Romaní Figueras; Antoni Ferrer Carbó; Josep Gispert Morales; In. Salvador Albiol; Carme Radresa Guitart. Total: 6.

Matrimonis: Artur Casanoves Oliveras amb Francisca Rupidera Bas; Porfiri Pellicer Aleña amb Providènci; Pellicer Turró. Total: 2.

Defuncions: Jaume Ragolta Blavi, de 79 anys, casat; Consol Pagés Garriga, de 54 anys, casada; Mihail V. Radú, de 40 anys; Júlia Tauler Riera, de 18 anys, soltera; Joaquim Crosa Pellicer, de 38 anys, casat; Ciprià Plà Mayola, de 83 anys, vidu. Total: 6.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a:

Port - Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA: LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELILLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 18.767

Si vos té s'oprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

PAÒ CAMBO

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA

Cereals i
Gasolina

J. LLIBERAS

GIRONELLA

Palamós

Pi Margall, 26-28

MOTOCICLETAS

SUN

(INGLESAS)

SIMÓ

(NACIONALES)

CICLOS

SANROMÁ

ARTICULOS

SPORT

Recambios - Carburadores - Reparaciones
Cambios de marchas - Accesorios
Sillines detrás

y todo lo concerniente a

CICLOS - MOTOS - SPORTS

A. SANROMÁ

Balmes, 62 - Barcelona

Royal Sport-Bar CAFE i LICORS : Begudes
de les millors marques.

Carrer Eixamplis :: PALAMOS

HOTEL i Caf  TRIAS

:: Situació immillorable,
davant de la mar, de la
Estació, del passeig i al costat
de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables
Espl ndid sal  menjador
MAGNÍFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA
GARATX - TEL FON, 35

Papereria - Llibreria

LLORENS

*Objectes d'escriptori - Tintes
Llibres ratllats - Ll pico
Estilogr fiques de les millors
marques - Plumes - Paper carbó
- Objectes per a regal -
Llibres i Novel·les de totes
classes - Material escolar.*

Carrer Cervantes, 26

ORBIS, S. A. - Barcelona

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -::- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central
Barcelona,
Clar s. n.  5

Direc. Teleg.
 rbis - Barcelona
Tel f. A. 458

- Sí: MARIA...
ARTIACH.-

También la mesa del hogar modesto se ve alegrada por la presencia de la exquisita galleta María ARTIACH

Inmejorable y económico desayuno y exquisito y saludable postre, la Galleta María ARTIACH ocupa un lugar preferente en la mesa de toda persona de buen gusto

Por abundante que sea su consumo nunca fatiga el estómago, como sucede con galletas de baja calidad

La Galleta María ARTIACH es un alimento completo y económico

*Pruébela usted,
y se convertirá en su entusiasta consumidor*

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS
MARIA

Artiach

La galleta popular

MARIA ARTIACH

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: **R. CASAS**

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria Prat S. A.

Trajos del país i anglesos

Telèfon 11267

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUïDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e Barcelona